

nalt, et rent kommunalt og et gejstligt Element. Borgerrepræsentationen har for-gæves forsøgt at faa mere Indflydelse paa Skolens Ledelse; her ligger en Opgave for en fremtidig Kommunalbestyrelse.

Magistraten har Patronatsret til de gamle københavnske Kirker, og denne udøves af 1. Afdeling. Kirkegaardene sorterer under Begravelsesvæsenets Bestyrelseskommission, bestaaende af Borgmesteren for 1. Afdeling som Formand, Stadens 2 Provster og 2 af Kommunalbestyrelsen valgte Medlemmer. De kommunale Begravelsespladser er Assistens-, Vestre- og Bispebjerg Kirkegaarde med de gamle Kirkegaarde i Brønshøj og Sundby.

(Fortsættes.)

I Anledning af „det erotiske Problem“.

Da endnu ingen af de unge, der overværede det Foredrag om »det erotiske Problem«, som holdtes i »Dansk Kvinde-samfund« den 15. Oktober, har taget til Genmæle imod det, finder jeg, det er paa Tide, at det sker nu. Vi unge Mænd — og Kvinder med — kan ikke lade den Sig-telse upaatalt, at de Tanker, som frem-sættes der i Virkeligheden skulde næres af alle Nutidens tænkende Mennesker, selv om kun de færreste aabenlyst turde ud-tale dem. —

I Foredraget skildredes som et Fremtids-ideal et Samfund, hvor alle »Monopoler«, ogsaa det, Mand og Kvinde nu har paa hinanden i Ægteskabet, skulde hæves; Penge, Kvinder og alle andre middelbare eller umiddelbare Nydelsesmidler skulde være Fælleseje, som enhver havde fri Ad-gang til i det Omfang, hans Evner tillod; saa vilde en ny, sund og stærk Slægt frem-staa, og de »undervægtige« Dele af den gamle forsvinde. Men baade de Paastande, dette Fremtidsudsyn støttedes paa, og de Slutninger, som droges deraf, viser sig ved nærmere Prøvelse ganske uholdbare, hvad enten man ser dem fra et rent naturhisto-

risk, et socialt, et psykologisk eller et etisk Synspunkt.

I Foredragets Indledning faldt den Be-mærkning, at nogle asiatiske Folkestam-mer endnu levede under de oprindelige, naturlige Forhold: at én Kvinde indgik Ægteskab med flere Mænd, og hun var Familiens Hoved; men alle andre Steder havde Manden tilrevet sig Magten, tvun-get Kvinden ned og ranet sig selv Retten til at holde Harem, aabenlyst eller i det skjulte. Den Paastand er ofte fremsat, at Mennesket af Naturen var polygam, men sædvanlig er denne Egenskab kun til-lagt Manden — i Foredraget blev den tværtimod tillagt Kvinden. Sikkert er begge Dele forkerte. Da det her drejer sig om rent naturlige, medfødte Instinkter, har vi Lov at sammenholde Mennesket med de andre levende Væsener og da ganske sær-ligt med de Dyr, det i Bygning staar nær-mest, de højere Aber. Men i hele Abernes Orden er Polygami (flergifte) ukendt. Hvorfor skulde da netop Mennesket danne en Undtagelse? Nu er ganske vist Menne-sket i mange Henseender gaaet sine egne Veje bort fra Aberne; det kunde jo tæn-kes, at dets Instinktliv ogsaa havde foran-dret sig i andre Retninger. Men hvor vi i hele Pattedyrklassen, ja vist nok blandt alle Hvirveldyr, træffer polygam Levevis, der er det altid én Han, der samler flere Hunner; det modsatte træffes kun blandt de lavere, hvirvelløse Dyr. Det vilde da være højst usandsynligt, om netop denne Levevis skulde være den naturlige for Menne-sket. En naturhistorisk Betragtning vi-ser de modsatte Tilbøjeligheder, falder dette sikkert ind under det velkendte For-hold, som mange Dyr viser i Fangenskab, at deres Instinktliv kan forstyrres af »Kul-turen«.

Det Fremtidssamfund, Foredraget skil-drede, havde til Endemaal en ny, sund og stærk Menneskehed, idet alle de »under-vægtige« maatte bukke under i Tilværel-seskampen. Rent bortset fra den utrolige Brutalitæt, en saadan Kamp paa Liv og Død mellem en hensynsløs »fysisk Over-klasse« og en svag, ubeskyttet Underklasse vilde avle, vilde den heller næppe gavne Samfundet. De »undervægtige« vilde jo ikke straks dø ud uden Afkom, — hvis man da ikke stillede dem alle op ad en Mur og skød dem ned —, men i nogle Slægtled vedblive at frembringe et nyt, legemligt og aandeligt Proletariat, som vil